

komme ind paa almindelige Betragtninger over Lønningslove hverken i den ene eller den anden Retning. Det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at Lønningslove altid omfatte mere end Lønninger under 1500 Kr., og at de derfor ikke saadan kunne afgøres i en Haandevending. Indtil en Revision af Lønningssatserne kan ske paa de Omraader, der endnu staa tilbage, have vi imidlertid i flere Aar fra alle Sider været enige om at bevilge det her foreslaaede midlertidige Lønningstillæg. — Med Hensyn til Løjtnantslønningerne mener jeg ogsaa, at det er temmelig unyttigt at tale om dem i denne Forbindelse. Hvad angaar Forsvarskommissionens Stilling til Sagen, som jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa, skal jeg blot minde om, at Forsvarskommissionen selvfølgelig ogsaa beskæftiger sig med Lønningsspørgsmaal for Hær og Flaade. Jeg finder altsaa ikke, at der er Grund til at inkludere sig paa den Slags almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Rasmussen-Vanddangaard: Ogsaa jeg er saa heldig stillet, at jeg med fuld Overbevisning kan anbefale det foreliggende Forslag. Der er jo her Tale om et af de Krav paa Lønningsforbedring, som Bevilgningmyndighederne i Aarens Løb blive mere og mere kendte med, idet de stadig væk rejses af dem, som arbejde i Statens Tjeneste. Det her foreslaaede Lønningstillæg, som har Tilføjelsen „midlertidigt“, har saaledes været forelagt 4 Gange i Folketinget og jo ogsaa været fremme her i Landstinget. Selv om jeg ikke har noget imod Forslaget i dets Almindelighed, er der dog enkelte Punkter eller en enkelt Paragraf, som jeg vil tillade mig at drage frem, idet man kan tvistes om dens Rigtighed. Det er § 3. Man kan tvistes om, hvorvidt den Skala, som den nævnte Paragraf opstiller, er den rigtige eller den mest retfærdige, og man kan tvistes, om det der angivne Maksimumsbælb netop træffer det rette. Hvad det første angaar, tror jeg, at man er inde paa den rigtige Vej, idet de lavest lønnede Personer jo efter den foreslaaede Skala faa det højeste Procenttillæg. Og det samme gælder vistnok med Hensyn til

Maksimumssummen for Lønningstillæget, nemlig de 1500 Kr. Spørgsmaalet herom kan ganske vist ses fra to Sider, men jeg tror ikke, at man kan gennemføre en saadan Foranstaltning som den her foreslaaede, uden at den vil komme til at indeholde Ubilligheder eller Urimeligheder. Thi hvilken Sum man end sætter, ville de Personer, som staa lige ved Grænsen, enten blive ubilligt behandlede eller faa et forholdsvist stort Gode. Lad os tage et Eksempel. En Mand, der har 1300 Kr. i fast Løn, kan efter dette Lovforslags § 3 faa et Lønningstillæg af 96 Kr.; han vil altsaa faa i alt 1,396 Kr. i Løn. En anden Mand, som har samme Løn, 1300 Kr., men desforuden gennem Sportler eller gennem Betaling for Overarbejde har 200 Kr. ekstra, vil derimod intet kunne faa i Lønningstillæg, eftersom hans Løn indbefattet Sportlerne ikke, bortset fra Tillæget, naar op til 1500 Kr. Nu kunde man jo mene, at det vilde være rigtigt at ophæve denne Uretfærdighed og lade Sportlerne ude af Betragtning, men jeg maa dertil bemærke, at man ad den Vej kun vilde naa til at flytte Urimeligheden hen paa et andet Sted, og tilmed paa det uheldigste Sted, nemlig der, hvor Lønningerne ere lavest. Jeg tror derfor, at man hellere maa lade dette Punkt blive staaende, som det staar i Loven, og jeg anser det følgerigt for rigtigt at modtage den i den Form, hvori den foreligger her, med al den Velvillie, som det høje Ting er i Stand til. Jeg anbefaler herved Forslaget i den foreliggende Skikkelse.

Stilling: Jeg maa give min ærede Kollega fra Forsvarskommissionen (Madsen-Mygdal) Ret i, at Kommissionen jo ogsaa behandler eller vil komme til at behandle Lønningssatser, men uden i øvrigt at komme ind paa Forsvarskommissionens Arbejde, maa jeg maaske dog sige, at Lønningssatserne jo efter al Sandsynlighed ville blive noget af det sidste, som man vil have at beskæftige sig med, saa det kan blive en noget trang Vej at gaa, hvis man vil afvente Kommissionens Indstilling. Det forekommer mig desuden, at der ved den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser er vakt Forhaabninger, som det er berettiget at fordre tilfredsstillede. Jeg maa ogsaa